

Георги Райчевъ

Межда

Въ селото живѣеха двама мжже. Казваха ги Кръстанъ и Грозю. И двамата бѣха отъ село, само че отъ различни махали. Кръстанъ живѣеше къмъ срѣдата на селото, около църквата. Той бѣше по-възрастенъ и по-заможенъ. Грозю бѣше по-младъ и едва отъ две-три години събираше свой домъ. И той бѣше синъ на заможни родители — най-голѣмиятъ имъ синъ. Имаше и още двама братя и сестри. Бѣше малко опърничавъ и завистливъ. Такава се случи и невѣстата му. Отначало всички живѣеха подъ единъ покривъ и подъ ржката на стария, баща имъ. Но Грозю и Грозевица все по-често срѣщаха волята на старитѣ, догдето стигнаха и до открити свади съ тѣхъ. Опълчиха се и срещу братята. Говорѣха, че все отъ тѣхна страна минавало за смѣтка на по-младитѣ, че ограбвали труда имъ и какво ли не още. Стариятъ опитва всѣкакъ да ги вразуми. Но Грозю ставаше все по-дързкъ. Накрай заиска и съвсемъ да се отдѣли отъ братята си. Бащата видѣ, че нѣма да излѣзе на глава съ него и отсѣче:

— Добре, Грозю, щомъ искашъ — ще те отдѣля. Насила разумъ се не дава!

Стариятъ събра единъ празниченъ день синоветѣ